

fýri sítt breyð

- Skerpikjót er besti viðskeri til rugbreyðini, sigur 89 ára gamli maskinmaðurin – og bakarinn! – úr Klaksvík

Mynd: Hogni Thomsen

Leygardagin bakaði eg breyð nummar 1000. Men heilt erliga, so havi eg ongatið spekulerað nakað serligt uppá júst tað

- Tað hevur mangan undrað meg, at hesin miksarin hevur riggað so væl øll hesi 46 árin. Men maskinari'num hevur ongatið bilað nakað, sigur John

Mynd: Hogni Thomsen

hví ikki halda fram við bakingini?! Sum ætlað, so gjørt.

Starvsfólkini á sambýlinum eru eisini sera fegin um hesi breyðini. Fleiri teirra hava nevniliga biðið um uppskriftina til hesi vælsmakandi rugbreyðini!

Putursukur í

– Eg havi ikki havt nakra uppskrift sum so. Eg havi bara koyrt tað almindiliga í,

tú veit.

– Men lat meg so leggja aftrat, at eg havi givið breyðunum ein serstakan smakk, við at koyra putursukur í, sigur John.

Hann byrjaði at baka tey fyrstu breyðini, og kom so eftir, at stuttligt hevði verið at skriva niður, hvussu mong breyðini hann bakaði.

– Eg byrjaði tó ikki beinvegin at skriva niður. Men síðani eg bakaði seks

tey fyrstu, havi eg skrivað alt niður.

– Og leygardagin bakaði eg so breyð nummar 1000. Men heilt erliga, so havi eg ongatið spekulerað nakað serligt uppá júst tað, sigur John stillisliga.

Einki við at reypa sær av hesum bragdi. Hann hevur snøgt sagt bert gjørt tað, sum honum dámar so væl.

John leggur kortini dent á, at hann hevur ikki bakað hvønn einasta dag. Sum oft-

ast bakaði hann einar fýra ella fimm ferðir um vikuna.

– Eg kundi verið komin uppá tey 1000 breyðini fyrri langt síðani. Men eitt skifti lá eg á sjúkrahúsinum.

– Tað tók sína tíð at koma fyrri meg aftur – eitt hált ár ella so. Og tá fekk eg so einki bakað, sigur hann.

Ófør at vitja

John býr á egnum kamari her á Heygnum. Sjónina hevur hann góða, og út gjøgnum vindeygað kann hann fylgja væl við í tí, sum fer fram á víkin.

Heilsan er tibetur góð, og tá hann fyllir aftur í heyst, rundar hann tey 90 árin.

– Eg hevði ein abba sum bleiv 97 ár, sigur hann við einum brosi.

Hóast hann nú er givin við bakingini skal hann nokk fáa tíðina at ganga. Tað er nærum ikki dagur, at ikki onkur úr familjuni kemur á vitjan. Serliga fegin er hann, tá ein abbadóttir úr Suðuroy kemur allan vegin higar at vitja.

– Jú, tey eru ófør at vitja meg, sigur hann við einum brosi.

Hann lurtað eftir útvarpinum, hyggur í sjónvarp og lesur føroysku bløðini.

– Einaferð spurdi Zacharis (Hammer, blaðm.) meg, hvat mær dámdi best í sjónvarpinum. Tá mátti eg bara svara honum, at tað vóru hansara sendingar!, sigur John við einum brosi.